

آدم ربایى، توقیف و تغییر اجبارى مدهبى هولاکاست مدرن در ژاپن!

آیا درباره‌ی آدم ربایی، توقیف و تغییر اجباری مذهبی در کشور ژاپن چیزی می‌دانید؟

این صحنه را در نظر مجسم کنید: «یک گروه بیست نفری با حمل اسلحه‌های سرد از جمله اهرم و غیره، ناگهان به یک کلیسا حمله برده و با تهدید تمامی اعضای آن، یکی از زنان را دزدیده و با خود بردند. آنها با این نیت که ایمان آن زن را خرد کنند، او را بمدت پانزده ماه در مکانی حبس کردند.» این رویداد بطور حتم باید غوغایی در جامعه بوجود آورد. با توجه به قوانین جزایی و کیفری در ژاپن چنین اعمالی نه تنها از جمله جرایم مربوط به دستگیری و توقیف نامشروع (ماده ۲۲۰) و اجحاف (ماده ۲۲۳) می‌باشد، بلکه بطور مستقیم ناقض اصول اولیه‌ی حقوق بشر براساس قانون اساسی ژاپن (ماده ۱۱) و آزادی ایمان (ماده ۲۰) است. چون چنین اعمال جنایتکارانه‌ای در ژاپن با همکاری مستقیم بستگان و والدین قربانی صورت گرفته است، افراد مقصر هرگز تحت تعقیب قرار نگرفته و دستگیر نشده‌اند. باورنکردنی است که در طی چهل

و سه سال گذشته چهار هزار و سیصد نفر از اعضای نهضت هماهنگ (الجمن روحی مقدس برای اتحاد دنیای مسیحیت) در ژاپن قربانی چنین وقایع و جنایات شده اند.

آنها با تمسک به زور، فریب و وحشیگری دست به کار آدم ربایی، توقیف و تغییر اجباری مذهبی مردم زده، سعی داشته‌اند تا با قطع رابطه‌ی قربانیان با دنیای بیرون، خرد کردن غرور و ایمان آنها، تا زمان انکار باورهایشان آنها را در حبس نگه دارند.

آزادی ایمان، سنگ بنای دموکراسی، از حقوق اساسی انسان است که در تمامی نقاط مختلف جهان مورد حمایت می‌باشد. حتی والدین نمی‌توانند فرزندان بالغ خود را از آزادی انتخاب مذهب بازدارند. بعلاوه اگر چنین حرکتی با ضرب و شرط جسمی همراه باشد، بطور حتم جرم محسوب می‌شود. اما رخ و آزار مذهبی بر علیه اعضای نهضت هماهنگ در ژاپن بحدی تا به امروز ادامه یافته است، که خاطره‌ی ظلم و جور بیرحمانه بر علیه مسیحیان در طی قرون وسطی را زنده می‌کند.

اعلامیه‌ی حقوق بشر

ماده ۹: احدی را نمی‌توان خودسرانه توقیف، توقیف و زندانی نمود.

میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی

ماده ۲-۱۸: هیچکس نباید مورد اکراهی واقع شود که به آزادی او در داشتن یا قبول یک مذهب یا معتقدات به انتخاب خودش لطمه وارد آورد.

ماده ۲-۲۰: هرگونه دعوت (ترغیب) به کینه (تنفر) ملی یا نژادی یا مذهبی که محرک تبعیض یا اعمال زور باشد بموجب قانون ممنوع است.

قانون اساسی ژاپن

ماده ۱۱: مردم نباید در لذت بردن از هرگونه حقوق اولیه‌ی انسانی با هرگونه ممانعتی روبرو شوند.

ماده ۲۰: آزادی مذهب برای همگان امری تضمین شده است.

قوانین جزایی ژاپن (در ارتباط با تحدید و توقیف)

ماده ۲۲۰: فردی که کسی را بطور غیرمشروع دستگیر یا توقیف کند، به سه تا هفت سال زندان محکوم می‌شود.

قوانین جزایی ژاپن (در ارتباط با اجحاف)

ماده ۲۲۳: ارباب دیگران و تهدید جانی، مالی، آبرو و حیثیت، آزادی و زندگی آنان، تحت فشار قرار دادن دیگران در دست زدن به اعمالی که تعهدی در انجام آن ندارند، یا مانع ایجاد کردن در سر راه دیگران در اجرای حقوقشان، جرمی است که سه سال محکومیت زندان با کار اجباری بهمراه خواهد داشت.

زن جوانی که ربوده شده و در حبس بسر می‌برد. در این تصویر او با برگ کاغذی که بر روی آن نوشته شده «کمکم کنید!» در پی رهایی از این وضعیت است.

تراژدی: دوازده سال حبس، تجاوز، خودکشی و ...!

عکسهایی که بر روی جلد مشاهده کرده‌اید. تصاویر آقای تورو گوتو رییس انجمن قربانیان ژاپن در مقابله با آدم ربایی و تغییر اجباری مذهبی. بلافاصله بدنبال آزادی از آدم ربایی و توقیف خانگی است که توسط اعضای خانواده‌ی خودش به مرحله‌ی اجرا درآمده بود. او به مدت ۱۲ سال و ۵ ماه در حبس بسر می‌برد. آقای گوتو با حبس در اطاقی مثل یک زندان. در شرایطی بسیار دشوار بطور روزانه با انواع ناسزاها، تهدیدات، ضرب و جرح جسمی تحت فشار بود تا ایمان خود را انکار کند. او برای مقابله با چنین اعمال ضد حقوق بشری دست به اعتصاب غذا زد. پس از مدتی وقتیکه دست از اعتصاب غذا برداشت. بستگان و اعضای خانواده‌اش تلافی کرده و از دادن جیره‌ی غذایی روزانه حتی از دادن نان و آب به او خودداری کردند. او به خاطر سوء تغذیه‌ی بسیار شدید. بدنبال آزادیش مجبور شد تا برای مدتها در بیمارستان بستری شود. در طی دوران توقیف. او چنان زیر باران بدررفتاریها و سرزنشهای بیرحمانه قرار گرفته بود که گاه موارد آرزوی مرگ می‌کرد.

البته این تنها مورد نبود. یک ایمان شکن ماهر سعی داشت تا یک خادم باردار را بر آن وارد تا نه تنها دست از ایمانش برداشته بلکه کودک درون رحم خود را نیز سقط کند. چرا که نطفه‌ی این کودک بر پایه‌ی ازدواج نهضت هم‌هنگ شکل گرفته بود. آن زن گواهی می‌داد که آثار بجا مانده از ترس شدید حاصله از آن تهدیدات. حتی ده سال بعد از آن جریان بر او و فرزندش همچنان باقی مانده است.

یک مرد جوان در تلاش برای فرار از طبقه‌ی ششم ساختمانی که در آنجا محبوس شده بود. در حین نزاع با اعضای خانواده‌اش بر روی بالکن. به پایین پرت شد که بشدت مجروح گردید. و متأسفانه تا به امروز نتوانسته است تا حافظه‌اش را بازیابد. یک زن از جانب خمیلگر مذهبی مورد تجاوز قرار گرفته بود. پدر او. یعنی کسی که آن خمیلگر را استخدام کرده بود. وقتیکه از جریان تجاوز به دخترش مطلع شد. از شدت پشیمانی و تأثر به خاطر کاری که انجام داده بود. دست به خودکشی زد. یک خادم ۲۷ ساله‌ی ژاپنی که ازدواج موفق‌ی هم با یک مرد کره‌ای داشت. در حین مراجعت به کشورش برای دیدار از خانواده و بستگانش ربوده می‌شود. او بواسطه‌ی فشارهای وارده. پس از مدتی با ناامیدی عمیق در حمام آپارتمانی که در آنجا محبوس شده بود.

دست اندر کاران آدم ربایی و توقیف و تغییر اجباری مذهبی

تاداهارو تاکایاما
کشیش مسیحی

تاکاشی میامورا
متبهر در شستشوی مغزی

مامورو تاکازاوا
کشیش مسیحی

دست به خودکشی زد.

پزشکی که زنی را بدنبال آزادی از توقیف برای «اختلال فشار روانی پس آسیبی» مورد معالجه قرار داده بود. متوجه شده بود که رنجش آن زن نسبت به والدینش شبیه به عصبانیت از فردی است که به او تجاوز کرده است. آن زن می‌گفت «من به سختی می‌توانم کارهایی را که والدینم در حق من انجام داده‌اند. فراموش کنم. آرزو می‌کنم که در اداره‌ی ثبت احوال ژاپن نام خود را عوض کرده و برای همیشه از آن نام و آن خانواده جدا شوم. (ژورنال روانپزشکی بالینی ژاپن- اکتبر ۲۰۰۰)

زن دیگری که بدنبال فشارهای شدید در جهت تغییر اجباری ایمانش سرانجام نهضت هماهنگ را ترک گفت. حتی دهها سال بعد همچنان مجبور به مداوای روزانه برای مقابله با نتایج حاصله از آن فشارها و اعمال وحشیانه‌ای است که در طی دوران حبس تحمل کرده است. افراد مخالف با نهضت هماهنگ همیشه می‌گویند که «پیوستن به نهضت هماهنگ همان و رنج و عذاب تمامی خانواده همان!» اما اینطور نیست. درواقع، این بستگان گمراه و بد راهنمایی شده هستند که با ربودن، حبس و شکنجه‌های روحی و جسمی مسبب اصلی از بین رفتن پیوندهای خانوادگی بوده‌اند.

اشاره‌ای کوتاه درباره‌ی تغییر اجباری مذهبی از طریق آدم ربایی و توقیف خانگی

اولین واقعه‌ی آدم ربایی و توقیف در کشور ژاپن توسط یک کشیش به نام شبان ساتوشی موریاما در سال ۱۹۶۶ انجام گرفت. او براساس ایمانش در مقام یک کشیش و مبلغ مذهبی، بواسطه‌ی برداشت خت‌اللفظی خود از کتاب مقدس و اینکه نهضت هماهنگ یک گروه بدعت‌گزار است، دست به چنین عملی زد. در سال ۱۹۶۷، والدین بعضی از اعضای نهضت هماهنگ، بواسطه‌ی درج خبری در روزنامه‌ی «آساهی» خت عنوان «فعالتهای نهضت هماهنگ در محیط دانشگاهها، مسبب گریه‌های والدین» چنان مضطرب شده بودند که دست به دامن شبان موریاما شده بودند. بعد از آن بود که میزان آدم ربایی و توقیف بیشتر و بیشتر شد.

در ماه آوریل ۱۹۷۸ بواسطه‌ی فعالتهای آموزشی فدراسیون پیروزی بر کمونیسم (FVOC)، یکی از ارگانهای نهضت هماهنگ، حزب کمونیست ژاپن در انتخابات شوراها و فرمانداریها در شهر کیوتو شکست

در بازآفرینی صحنه‌ی آدم ربایی. خانم هیروکو چو توضیح می‌دهد که چگونه بستگانش او را ربوده و او چگونه در تلاش بود تا از دست آنها رهایی یابد.

خورد. آنگاه رهبر حزب کمونیست، آقای کنجی میاموتو بطور عمومی پیمان بست که نهضت هماهنگ و فدراسیون پیروزی بر کمونیسم را از بین ببرد.

در دهه‌ی ۱۹۸۰ اردوگاه چپگرایان با ترس و وحشت از امکان تصویب قانون ضد جاسوسی ارائه شده توسط فدراسیون پیروزی بر کمونیسم، مصمم شدند تا به هر نحوی که شده نهضت هماهنگ و فدراسیون پیروزی بر کمونیسم را از بین ببرند. به همین خاطر در مبارزات انتخاباتیشان از واژه و عبارات "کاسی جنس فروشی روحی" بر علیه فدراسیون استفاده می‌کردند.

متعاقباً کشیشان مسیحی مخالف نهضت هماهنگ در همکاری با وکلای چپگرا، با استفاده از اعضای اسبق نهضت هماهنگ بعنوان شاکی، یک سری برنامه‌های دادگاهی بر علیه نهضت راه انداختند. بدین ترتیب یک شبکه‌ی قوی توسط آنها شکل گرفت تا به زعم خود بتوانند میزان بسیار زیادی پول از نهضت هماهنگ استخراج کنند. موفقیت کشیشان در شنستشوی مغزی قربانیان، باعث می‌شد تا آنها از یک طرف از والدین مبلغ هنگفتی طلب کنند و از طرف دیگر وکلا از طریق برگزاری دادگاهها حق الزحمه‌های کلانی به جیب بزنند.

چون پلیس ژاپن مانع این اعمال شرورانه برای تغییر اجباری مذهبی مردم نشد. این وقایع وحشیانه و سیاه در دهه‌ی ۱۹۹۰ همچنان ادامه پیدا کرد. که حمله‌ی

تبهکارانه در روز روشن به دفتر نهضت هماهنگ در استان توتوریو و دزدیدن یک زن از اعضای نهضت هماهنگ، از جمله‌ی آنها بود. در اوایل دهه‌ی ۲۰۰۰، از زمانیکه پیروزی اعضای نهضت هماهنگ در چند دادخواهی بر علیه کشیشان مسیحی که در ربودن افراد و تغییر اجباری مذهبی آنها دست داشته‌اند، فزونی یافت، از تعداد آدم ربایی‌ها و توقیف خانگی کم شد، اما هیچوقت بطور کامل متوقف نشد.

چطور تحمیل مذهبی در آمریکا متوقف شد؟

تحمیل مذهبی از اتفاقات و رویدادهای عمومی در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ در آمریکا بوده است. یکی از محرکان اصلی این برنامه، شخصی بنام "تد پاتریک" بود که با توصل به زور پیروان مذاهب تازه را «جنون تازه» می‌نامید. توقیف و حبس می‌کرد. او در آغاز در معافیت از هرگونه مجازاتی دست به چنین اعمالی می‌زد. اما چون روشی که بکار گرفته بود بسیار وحشیانه از روی شرارت بود. سرانجام در ماه ژوئن سال ۱۹۷۴ دستگیر و به یک سال زندان محکوم شد. پس از آن در عین اینکه تحت عنوان عضو مشروط آزاد شده بود همچنان به

کارها و اعمال خود در خمیل مذهبی ادامه داد. که به این خاطر تا سال ۱۹۸۵ هفت بار محکوم شد. البته بهمهراهی او تعداد دیگری نیز به زندان و پرداخت جریمه محکوم شدند.

خمیل مذهبی در آمریکا در سال ۱۹۷۶ به نقطه‌ای اوج خود رسید و تا پایان دهه‌ی ۱۹۸۰ پایان یافت. یک انجمن ضد بدعت‌گذاری بنام "شبکه‌ی آگاهی از بدعت‌گذاری" که با اسلوبی معین در این نوع برنامه‌ها همکاری داشته است. در سال ۱۹۹۶ ورشکست شد. یعنی همان زمانی که در یک دادخواهی بر علیه خمیل مذهبی. دادگاه آنها را به پرداخت یک میلیون دلار جریمه‌ی نقدی محکوم کرد. ازاینرو بواسطه‌ی چالشهای قانونی و حقوقی. برنامه‌های خمیل مذهبی در آمریکا متوقف شدند.

گزارش وزارت کشور آمریکا

وزارت کشور آمریکا از سال ۱۹۹۹ هر سال دست به تهیه و ارائه‌ی گزارش سالانه‌ی آزادی مذهب زده است. در گزارش سال ۱۹۹۹ در بخش مربوط به کشور ژاپن اینطور آمده است: "اعضای نهضت هماهنگ مدعی شده‌اند که پلیس در مقابله با خمیل مذهبی یا تغییر اجباری مذهبی اعضای نهضت هماهنگ هیچ حرکتی انجام نمی‌دهد. آنها همچنین ادعا می‌کنند که پلیس در اجرای قانون بر علیه آدم ربایان سهل‌انگاری می‌کند. مخصوصاً زمانی که قربانی توسط اعضای خانواده‌اش توقیف و حبس شده است." این گزارش تاکید دارد که اعضای نهضت هماهنگ تحت توقیف و حبس طولانی مدت توسط افرادی هستند که تحت هیچ محکمه‌ی ای قرار نمی‌گیرند. وزارت کشور آمریکا از آن زمان به بعد. همه ساله. به جز سال ۲۰۰۷ بر این موضوع تاکید

داشته است. در گزارش سال ۲۰۰۴ آمده است که وضع نهضت هماهنگ همچنان نگران کننده است. اما مقامات رسمی ژاپن موضوع آدم ربایی و خمیل مذهبی قربانیان توسط اعضای خانواده را تنها یک موضوع خانوادگی می‌دانند. در گزارش سالهای ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ موضوع آقای گوتو تحت عنوان محدودیت‌های آزادی مذهبی ژاپن مطرح شده است. در گزارش سال ۲۰۰۹ آمده است: "نهضت هماهنگ گزارش می‌دهد که در دهم فوریه‌ی سال ۲۰۰۸ یکی از اعضای بالغ نهضت که توسط اعضای خانواده اش. برخلاف خواستش مدت ۱۲ سال در توقیف بسر می‌برده است. پس از آزادی به دفتر مرکزی نهضت هماهنگ رفته است. نهضت هماهنگ تاکید دارد که در رابطه با این موضوع هیچکسی محکوم نشده. و هیچ تحقیق و بازرجویی هم از هیچکسی صورت نپذیرفته است...."

اسلحه‌های سردی چون اهرم. زنجیر و غیره که در حمله به کلیسای توتوری مورد استفاده قرار گرفت که در طی آن خاتم هیروکو چوا ربوده شد.

ما خواستار اقدامات قانونی صریح و منصفانه در کشور ژاپن هستیم.

دلیل عدم توقف برنامه‌های تغییر اجباری مذهبی در ژاپن، به علت رسیدگی بسیار ضعیف توسط مجریان قانون می‌باشد. موضوع خدید و توقیف شهروندان بالغ ژاپن توسط والدینشان، همچنان نه یک موضوع جنایی بلکه تنها یک موضوع خانوادگی یا یک مسئله بین والدین و فرزند قلمداد می‌شود. و آنها بدینوسیله چگونگی عکس‌العمل خود را توجیه می‌کنند.

اما یک رییس پلیس اسبق از اداره پلیس ملی ژاپن به نام آقای سنتسو تاناکا، در بیستم آوریل سال ۲۰۰۰ تأکید کرد که "اگر عمل جنایتکارانه‌ای توسط اعضای خانواده‌ی قربانی صورت گرفته باشد، باید با توجه به شواهد و قوانین، و صرف نظر از نوع رابطه‌ای که با قربانی دارند، بطور منصفانه و صریح با آنها برخورد شود."

با اینحال پلیس ژاپن همچنان سعی دارد تا در این مورد بگونه‌ای دیگر به موضوع نگاه کند. حتی زمانی که قربانیان درخواست دادرسی کیفری و جزایی دارند. پلیس هیچکسی را دستگیر و مورد بازجویی قرار نداده و از طرف دیگر دادستانها هم در برخورد با افراد مظنون هیچگونه حرکت جدی و قابل لمس انجام نمی‌دهند. اگر اولیای امور در مقابله با متخلفان، تمامی تلاش خود را در حمایت از آزادی ایمان براساس قوانین بکار می‌گرفتند، وقایعی چون توقیف خانگی ۱۲ سال و ۵ ماه آقای گوتو هرگز رخ نمی‌داد.

انجمن قربانیان ژاپن در مقابله با آدم ربایی مذهبی و تغییر اجباری مذهبی درخواست می‌کند:

۱. دولت ژاپن در یک فضای دموکراسی موجود باید آن محیط اجتماعی را تضمین کند که در آن اعضای نهضت هماهنگ بتوانند در کنار دیگران ادیان براساس ایمان خود زیسته، تعالیم مذهبی خود را بدون هیچ مانعی موعظه نموده، و هرگز قربانی تعصبات و تبعیضات مذهبی نشوند.
۲. اگر عضوی از نهضت هماهنگ قربانی آدم ربایی و توقیف شد، دولت ژاپن باید برای نجات او دست به عمل بزند.
۳. پلیس ژاپن باید بلافاصله با جستجو و یافتن فرد ربوده یا توقیف شده، او را به مکانی امن بیاورد تا او بتواند بطور آزادانه خود تصمیم بگیرد که با چه کسی و به کجا برود.
۴. پلیس ژاپن باید با تحقیق درباره‌ی تمامی مسببین اعمال آدم ربایی و توقیف اجباری در گذشته، چنین وقایعی را برای همیشه از صحنه‌ی زندگی در این کشور بزدايد.

کتابهایی که در زمینهی آدم ربایی، حبس و تغییر اجباری مذهبی در کشور ژاپن به چاپ رسیده است.

برای کسب اطلاعات بیشتر: <http://kidnapping.jp/index-e.html>